

mede, og det er ikke rimeligt over for de fremmede.

Så de, der her fra Folketingets talerstol har givet udtryk for, at de kun har foragt tilovers for forslaget, har altså kun foragt tilovers for det, jeg står her og siger, og har kun foragt tilovers for, at vi i Fremskridtspartiet med det her forslag faktisk ønsker at gøre forholdene for udlændinge i Danmark mere rimelige, end de er i dag, således at befolkningen får et mere positivt syn på tingene, og således at ansvaret for, at det er kørt skævt, bliver lagt det rigtige sted, nemlig her i Folketinget.

Jeg synes også, det er stærkt foruroligende, at en række ordførere benytter taletiden til at foretage pindehuggeri med hensyn til formuleringen af bemærkningerne til forslaget. For der er jo tale om et beslutningsforslag, som udelukkende er et oplæg til en diskussion om denne problemstilling, og i det omfang beslutningsforslaget bliver vedtaget, er det jo blot et oplæg, som regeringen kan arbejde videre med. Men det er jo klart, at når det store flertal ikke vil være med til at tage den diskussion, kan man også se uvilligheden til at diskutere de her ting ved, at ordførerne kun kommer på talerstolen for at foretage pindehuggeri i nogle detaljer i bemærkningerne til forslaget.

I øvrigt kan jeg sige til hr. Jan Petersen, som ikke helt kunne forstå forskellen og ligheden mellem de tre begreber, som han remsede op her: De tre begreber er tre begreber, som regeringen bruger i flæng. Alt efter hvilken minister vi taler om og taler med, bruges disse begreber i flæng af regeringen, men hr. Jan Petersens bemærkning var måske lige så meget ment til regeringen, som den var til forslagsstillerne, nemlig Fremskridtspartiet.

Indenrigsministeren har jo ret i, at der er tale om en genfremsættelse, og grunden til, at vi i Fremskridtspartiet føler, at der er behov for at genfremsætte dette forslag, er, at vi jævnlig støder på eksempler, hvor udlændinge bliver positivt særbehandlet i det danske samfund, og det er ikke holdbart. Vi nåede ikke i sidste samling at stemme om forslaget, og derfor har vi genfremsat det med henblik på, at vi når frem til en afstemning.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at Venstre var villig til at se på det, hvis man kunne påvise, at der var områder, hvor udlændinge som gruppe blev positivt særbehandlet, og derfor kan jeg ikke se andet, end at Venstre så burde støtte dette forslag, som lægger op til, at rege-

ringen kigger på området og kigger i hvert eneste ministerium, om der på nogen områder er tale om særfordele for udlændinge. Det er det, beslutningsforslaget lægger op til, og derfor burde Venstre selvfølgelig støtte det, vel at mærke hvis fru Birthe Rønn Hornbech mente det, hun sagde.

Det, der jo er problemet, når vi taler om særbehandling af udlændinge, er, at det ofte kommer til udtryk, hvor forskellige forvaltningsmyndigheder skal udmønte lovgivningen i spilleregler. Vi ved, at inden for f.eks. boligområdet, der jo er et område, hvor vi har en række sager, sætter kommuner ventelister til almennyttigt boligbyggeri ud af kraft og sætter udlændinge ind i stedet for. Der er altså danskere, som har stået på venteliste i 2 år, 3 år, måske i længere tid, som bliver skubbet til side, fordi der nu er kommet en gruppe udlændinge, som skal have lov til at bo der i stedet for.

Så spurgte hr. Bendt Bendtsen mig, om det så betyder, at vi i Fremskridtspartiet har den holdning, at flygtninge skal blive i flygtningelejrene, indtil de har stået så længe på venteliste til en bolig, at de kommer med ind i den naturlige rækkefølge.

Ja, det mener vi i Fremskridtspartiet. Vi kan ikke se, der er nogen som helst grund til, at man skal have en særbehandling af udlændinge, at de skal have lov til at komme foran i boligkøerne, i forhold til danskere, som har stået skrevet op i årevis. Vi kan ikke se rimeligheden i det, og det eneste, man opnår, er, at den danske befolkning vender sig generelt imod udlændinge. Det er det eneste, man opnår.

Det synes vi ikke er rimeligt over for de udlændinge, som opholder sig i Danmark, og derfor må vi sige, at vi tager afstand fra det, og vi havde håbet på, at vi med debatten her i dag kunne have løst bare en lille smule op for det, som beslutningsforslaget jo går ud på, nemlig at vi pålægger regeringen at gennemsøge de forskellige ministerier og lovgivninger for at se, om der er andre steder end dem, der er nævnt i forslaget, hvor der er tale om positiv særbehandling. I forslaget er der jo nævnt 8-10 steder, hvor vi indtil videre har fundet, at der er tale om positiv særbehandling. Men siden vi fremsatte forslaget, er der kommet yderligere et eksempel ved det, at jeg har fået svar fra arbejdsministeren.

Det er sådan, at arbejdsformidlingen indrykker annoncer i dagbladene, hvor den giver tilbud om, at flygtninge kan få lov til at komme